

Orderne ville blive antagne, og ikke vente nogen udtrykkelig Meddelelse af Akcept. Rigtigheden af Bestemmelsen har været noget mere omtvistet end Rigtigheden af den i foregaaende Paragraf opstillede Regel, og navnlig i Tyskland har man stillet sig tvivlende overfor den; men den stemmer sikkert med almindelig Handelsopfattelse her i Landet, og der er ogsaa kun af en enkelt af de Erhvervsorganisationer hvis Erklæring over det foreløbige Udkast er bleven indhentet, nemlig de samvirkende Detailhandler-Foreninger i Danmark taget Afstand fra Bestemmelsen. Det fra denne Side fremsatte Ønske gaar imidlertid ikke blot ud paa, at udtrykkelig Akcept fra Agenturgiveren skal være fornøden for at holde Ordregiveren bunden ved hans Tilbud, men ogsaa paa, at Tilbudet først skal blive bindende, naar Akcept erholdes. En saadan Afvigelse fra de almindelige Regler om Tilbuds forpligtende Kraft kan der formentlig ikke være Tale om at anerkende, jfr. iøvrigt herved Bemærkningerne til § 80.

Ligesom efter § 78 gaar det ikke ud over Agenturgiveren, at Ordren ikke kommer frem til ham, eller at hans Reklamation ikke naar Ordregiveren. Men skyldes saadant Forsømmelse fra Agentens Side, er denne erstatningspligtig overfor Ordregiveren ifølge almindelige Regler om Erstatning. Med Hensyn til den nærmere Forstaaelse af de enkelte Led i Bestemmelsen i § 79, 1ste Stykke kan iøvrigt henvises til det ved foregaaende § bemærkede.

Af Bestemmelsens Begrundelse følger, at den ikke kan gælde, naar Omstændigheder ved Ordrens Afgivelse udvise, at Ordregiveren ikke er gaaet ud fra eller ikke har kunnet gaa ud fra, at Tavshed fra Agenturgiverens Side vilde betyde Antagelse af Tilbudet. Paa denne Betragtning hviler Bestemmelsen i § 79, 2det Stykke om, at Reglen i Paragrafens 1ste Stykke ikke gælder, naar det ved Forhandlingerne mellem Agenten og Ordregiveren maa anses betinget, at Ordren skal bortfalde, hvis den ikke udtrykkeligt antages. I saa Fald taber Ordren, som Tilbud i Almindelighed, sin forbindende Kraft, naar Akcept ikke

indløber inden passende Tid. Da Agenturgiveren ikke med Sikkerhed kan vide, hvad der er passeret mellem Ordregiveren og Agenten ved Ordrens Optagelse, vil det være sikrest for ham altid at reklamere, hvis han ikke ønsker at antage Ordren.

§ 80.

Trods den vidtstrakte Reklamationspligt, der i de to foregaaende Paragrafer er paalagt Agenturgiveren, naar han ikke vil godkende et af Agenten indberettet Salg eller antage en af ham indsendt Ordre, vil Tredjemand dog efter Omstændighederne kunne føle sig usikker, naar han ikke faar Meddelelse om, hvorledes Agenturgiveren stiller sig til det mellem ham og Agenten passerede. Hvis Agenten undlader at indberette Salget til Agenturgiveren eller at indsende Ordren, eller hvis en af Agenturgiveren afsendt Reklamation ikke naar frem til Tredjemand, hvad enten dette nu skyldes, at den er gaaet tabt paa Vejen, eller at Agenten ikke har sendt den videre, hjælpe Bestemmelserne i §§ 78 og 79 ikke Tredjemand; i disse Tilfælde bliver Agenturgiveren jo ikke bunden. For at give Tredjemand et Middel til at fjerne den omtalte Usikkerhedsfølelse, er det i § 80, 1ste Punktum bestemt, at Reklamationsreglerne i §§ 78 og 79 skulle finde tilsvarende Anvendelse, naar Agenturgiveren fra Køberen eller Ordregiveren faar Underretning om, at Agenten har afsluttet Salget eller modtaget Ordren. Ret megen praktisk Betydning vil Reglen maa ske ikke faa; det er utvivlsomt i hvert Fald for Tiden sjældent, at Kunderne henvende sig direkte til Agenturgiveren med den Art Underretninger, men man har dog ikke villet unddrage Tredjemand dette Hjælpemiddel. Forøvrigt vil det formentlig ogsaa staa Køberen aabent at komme til Vished ved en Erklæring til Agenturgiveren om, at han betragter sig som fri, hvis denne ikke giver ham udtrykkelig Besked om, at Ordren er antaget. Forudsætning for Anvendelsen af Reglen i § 80 er det ifølge Affattelsen, at Agenten virkelig har afsluttet Salg eller modtaget en Ordre.